

Trong thời đại kỹ thuật số ngày nay, điện thoại di động chứa đựng lượng lớn thông tin cá nhân—ảnh, tin nhắn, email, dữ liệu vị trí và thậm chí cả hồ sơ tài chính. Những thiết bị này không chỉ là điện thoại mà còn là những chiếc máy tính thu nhỏ lưu giữ những chi tiết riêng tư về cuộc sống của chúng ta. Với lượng dữ liệu khổng lồ mà chúng lưu trữ, câu hỏi liệu cơ quan thực thi pháp luật có thể khám xét điện thoại di động của bạn mà không cần lệnh khám xét hay không đã trở thành một vấn đề quan trọng. Tòa án Tối cao Hoa Kỳ đã giải quyết chính câu hỏi này trong vụ án mang tính bước ngoặt **Riley v. California, 573 US ___, 134 S.Ct. 2473 (2014)**, làm thay đổi căn bản cách thức xử lý việc khám xét điện thoại di động trong quá trình bắt giữ.

Tu chính án thứ tư và yêu cầu về lệnh khám xét

Tu **chính án thứ tư** của Hiến pháp Hoa Kỳ bảo vệ cá nhân khỏi **các cuộc khám xét và tịch thu bất hợp lý**. Trong hầu hết các trường hợp, điều này có nghĩa là cơ quan thực thi pháp luật phải có **lệnh khám xét** dựa trên bằng **chứng xác đáng** trước khi tiến hành khám xét tài sản tư nhân. Tuy nhiên, qua nhiều năm, một số ngoại lệ đối với yêu cầu về lệnh khám xét đã được công nhận, bao gồm ngoại lệ **khám xét kèm theo việc bắt giữ hợp pháp** (SILA hoặc SITA), cho phép các sĩ quan khám xét một người và khu vực xung quanh ngay lập tức khi họ bị bắt giữ.

Vấn đề trọng tâm trong vụ kiện *Riley v. California* là liệu cảnh sát có thể khám xét **nội dung kỹ thuật số** của điện thoại di động thu được từ một người trong quá trình bắt giữ mà không cần có lệnh khám xét trước hay không.

Sự thật về vụ án Riley

Vụ án *Riley* thực chất là sự hợp nhất của hai vụ án riêng biệt, trong đó các bị cáo đã bị bắt giữ, và điện thoại di động của họ bị thu giữ và khám xét mà không có lệnh khám xét. Trong cả hai trường hợp, cảnh sát đều phát hiện bằng chứng buộc tội trên điện thoại, dẫn đến việc họ bị kết tội.

- Trong trường hợp đầu tiên, David Riley bị cảnh sát chặn lại vì vi phạm luật giao thông, dẫn đến việc anh ta bị bắt vì tàng trữ vũ khí. Trong quá trình bắt giữ, cảnh sát đã thu giữ điện thoại thông minh của Riley và lục soát nội dung bên trong mà không có lệnh khám xét, phát hiện ra các bức ảnh và tin nhắn liên kết anh ta với

một vụ xả súng của băng đảng. Bằng chứng này đã được sử dụng để kết tội Riley về các cáo buộc liên quan đến vụ xả súng.

- Trong trường hợp thứ hai, Brima Wurie bị bắt vì nghi ngờ buôn bán ma túy. Cảnh sát đã thu giữ điện thoại nắp gập của anh ta và, không cần lệnh khám xét, đã truy cập vào nhật ký cuộc gọi, dẫn họ đến một địa điểm nơi họ tìm thấy ma túy, tiền mặt và súng. Wurie sau đó bị kết tội buôn bán ma túy và các tội danh liên quan đến vũ khí.

Cả hai bị cáo đều lập luận rằng quyền theo Tu chính án thứ tư của họ đã bị vi phạm vì cảnh sát đã lục soát nội dung điện thoại của họ mà không có lệnh khám xét.

Phán quyết của Tòa án: Cần có lệnh khám xét để thu thập thông tin từ điện thoại di động.

Tòa án Tối cao Hoa Kỳ đã phán quyết ủng hộ Riley và Wurie, khẳng định rằng **cảnh sát phải có lệnh khám xét** trước khi lục soát nội dung kỹ thuật số của điện thoại di động bị thu giữ trong quá trình bắt giữ. Quyết định này thể hiện sự mở rộng đáng kể quyền riêng tư trong thời đại kỹ thuật số, thừa nhận rằng dữ liệu được lưu trữ trên điện thoại di động hiện đại rất rộng lớn và mang tính cá nhân, do đó cần được bảo vệ mạnh mẽ hơn theo Tu chính án thứ tư.

Tòa án đã đưa ra quyết định dựa trên một số điểm chính sau:

1. **Phạm vi và bản chất của dữ liệu kỹ thuật số** : Không giống như các vật thể vật lý như ví tiền hoặc bao thuốc lá, điện thoại di động chứa một lượng **thông tin cá nhân** khổng lồ . Chánh án Roberts, thay mặt Tòa án, lưu ý rằng điện thoại di động khác với bất kỳ vật dụng nào khác mà cảnh sát có thể tìm thấy trên người một người trong quá trình bắt giữ vì chúng lưu trữ "hồ sơ kỹ thuật số về hầu hết mọi khía cạnh trong cuộc sống của người đó". Tòa án thừa nhận rằng số **lượng và chất lượng** dữ liệu được lưu trữ trên điện thoại di động, từ tin nhắn văn bản và ảnh đến hồ sơ ngân hàng và lịch sử duyệt web, khiến chúng khác biệt về cơ bản so với các vật dụng vật lý được tìm thấy trên người.
2. **Không có mối đe dọa nào đối với sự an toàn của sĩ quan** : Học thuyết **khám xét kèm theo việc bắt giữ hợp pháp (SILA)** cho phép khám xét không cần lệnh để bảo vệ sự an toàn của sĩ quan và ngăn chặn việc phá hủy bằng chứng. Tuy

nhiên, Tòa án phán quyết rằng **dữ liệu kỹ thuật số không gây ra bất kỳ rủi ro nào đối với sự an toàn của sĩ quan**. Mặc dù sĩ quan có thể kiểm tra điện thoại để đảm bảo nó không chứa vũ khí, nhưng họ không thể truy cập nội dung kỹ thuật số của điện thoại mà không có lệnh. Tòa án nhấn mạnh rằng dữ liệu được lưu trữ trên điện thoại không gây ra mối đe dọa tức thời nào đối với các sĩ quan thực thi pháp luật.

3. **Bảo vệ chống lại việc phá hủy bằng chứng** : Một lập luận ủng hộ việc khám xét điện thoại di động không cần lệnh là bằng chứng trên điện thoại có thể bị phá hủy, chẳng hạn như bằng cách xóa dữ liệu từ xa hoặc mã hóa. Tuy nhiên, Tòa án nhận thấy mối lo ngại này chỉ là suy đoán và kết luận rằng cơ quan thực thi pháp luật có thể sử dụng **các biện pháp thay thế** để ngăn ngừa mất dữ liệu. Ví dụ, các sĩ quan có thể đặt điện thoại ở **chế độ máy bay** hoặc sử dụng các công cụ đặc biệt để cách ly nó khỏi bất kỳ tín hiệu mạng nào cho đến khi họ có được lệnh khám xét.
4. **Hoàn cảnh khẩn cấp** : Tòa án thừa nhận rằng có thể có **những hoàn cảnh khẩn cấp** — tình huống cấp cứu — mà việc khám xét điện thoại di động không cần lệnh là hợp lý, chẳng hạn như mối đe dọa trực tiếp đến tính mạng hoặc nguy cơ bằng chứng bị phá hủy sắp xảy ra. Tuy nhiên, những tình huống này sẽ rất hiếm, và quy tắc chung vẫn là các sĩ quan phải có lệnh khám xét trước khi lục soát nội dung kỹ thuật số của điện thoại di động.

Học thuyết khám xét kèm theo việc bắt giữ: Quy tắc cũ so với tiêu chuẩn mới

Trước phán quyết *Riley*, các tòa án đã có quan điểm trái ngược nhau về việc liệu ngoại lệ khám xét kèm theo việc bắt giữ hợp pháp (SILA) có áp dụng cho việc khám xét điện thoại di động hay không. Theo **Chimel v. California, 395 US 752 (1969)** và **United States v. Robinson, 414 US 218 (1973)**, các sĩ quan thực thi pháp luật được phép khám xét các vật dụng tìm thấy trên hoặc gần người bị bắt mà không cần lệnh khám xét. Lý do là việc khám xét như vậy là cần thiết để bảo vệ sự an toàn của sĩ quan và ngăn chặn việc phá hủy bằng chứng.

Tuy nhiên, Tòa án Tối cao trong *vụ án Riley* đã làm rõ rằng **điện thoại di động khác** với các vật dụng cá nhân khác được tìm thấy trên người bị bắt giữ. Không giống như ví

tiền hoặc bao thuốc lá, chỉ chứa một số ít vật phẩm vật lý, điện thoại di động chứa một lượng lớn **thông tin riêng tư và nhạy cảm**. Do đó, những lý do truyền thống để khám xét không cần lệnh theo SILA — **bảo vệ cảnh sát** và **bảo toàn bằng chứng** — không áp dụng trong bối cảnh dữ liệu điện thoại di động.

Điều này có ý nghĩa gì đối với quyền lợi của bạn?

Phán quyết *Riley* đã thiết lập một quy tắc quan trọng: **cảnh sát không được phép khám xét điện thoại di động của bạn mà không có lệnh khám xét** sau khi bắt giữ, trừ trường hợp khẩn cấp. Phán quyết này củng cố đáng kể các **biện pháp bảo vệ quyền riêng tư** dành cho cá nhân theo Tu chính án thứ tư trong thời đại kỹ thuật số.

Dưới đây là những điều bạn cần biết về quyền của mình liên quan đến việc khám xét điện thoại di động:

- **Yêu cầu có lệnh khám xét** : Nếu cảnh sát bắt giữ bạn và tịch thu điện thoại, họ **không được phép lục soát nội dung bên trong** mà không có lệnh khám xét trước.
- **Kiểm tra vật lý** : Cảnh sát có thể kiểm tra các khía cạnh vật lý của điện thoại của bạn (ví dụ: kiểm tra để đảm bảo không có vũ khí giấu kín), nhưng họ **không thể truy cập vào dữ liệu kỹ thuật số** được lưu trữ trên đó.
- **Tình huống khẩn cấp** : Trong những trường hợp hiếm hoi, nếu có mối đe dọa hoặc nguy hiểm tức thời, cơ quan thực thi pháp luật có thể tiến hành khám xét không cần lệnh. Tuy nhiên, cảnh sát phải chứng minh được tình huống đó đã xảy ra.
- **Truy cập dữ liệu từ xa** : Các sĩ quan cũng phải thực hiện các bước để ngăn ngừa việc mất bằng chứng kỹ thuật số, chẳng hạn như sử dụng chế độ máy bay hoặc các kỹ thuật cách ly, thay vì bỏ qua yêu cầu về lệnh khám xét.

Kết luận: Bảo vệ quyền riêng tư kỹ thuật số của bạn

Phán quyết của Tòa án Tối cao trong vụ *Riley kiện California* đánh dấu một bước phát triển quan trọng trong luật pháp, phản ánh thực tế rằng điện thoại di động đã trở thành một phần không thể thiếu trong cuộc sống của chúng ta, lưu trữ nhiều thông tin nhạy cảm hơn bất kỳ vật dụng cá nhân nào khác. Bằng cách thừa nhận bản chất độc đáo

của dữ liệu kỹ thuật số, Tòa án đã củng cố tầm quan trọng của **các biện pháp bảo vệ theo Tu chính án thứ Tư** trong thời đại kỹ thuật số.

Nếu điện thoại di động của bạn bị khám xét mà không có lệnh khám xét, hoặc nếu bạn lo ngại về tính hợp pháp của việc khám xét của cảnh sát, điều quan trọng là phải tìm kiếm tư vấn pháp lý. Một luật sư bào chữa giàu kinh nghiệm có thể giúp bạn hiểu rõ quyền của mình, phản bác bất kỳ bằng chứng nào thu được thông qua việc khám xét bất hợp pháp và đảm bảo rằng các quyền hiến pháp của bạn được tôn trọng.

Nguồn:

Cảnh sát có được phép khám xét điện thoại di động của bạn mà không cần lệnh khám xét không?

<https://www.rothdavies-com.translate.google/criminal-defense/frequently-asked-questions-about-criminal-defense/search-warrants/can-police-search-your-cell-phone-without-a-warrant? x tr sl=en& x tr tl=vi& x tr hl=en& x tr pto=wapp>

English:

Can Police Search Your Cell Phone Without a Warrant?

<https://www.rothdavies.com/criminal-defense/frequently-asked-questions-about-criminal-defense/search-warrants/can-police-search-your-cell-phone-without-a-warrant>

For ARIZONANS

Cảnh sát có được phép lục soát điện thoại của bạn mà không cần sự cho phép không?

DO ARIZONA LAW GROUP THỰC HIỆN, ĐƯỢC XEM XÉT BỞI SCOTT DAVID STEWART

NGÀY 5 THÁNG 3 NĂM 2026, LUẬT HÌNH SỰ , BẢO VỆ HÌNH SỰ

Scott David Stewart

LUẬT SƯ CHUYÊN VỀ LUẬT GIA ĐÌNH

Tóm tắt:

- *Luật pháp Arizona cho phép bạn từ chối yêu cầu mở khóa điện thoại của cảnh sát mà không cần lệnh khám xét.*
- *Điện thoại di động đòi hỏi tiêu chuẩn bảo mật cao hơn so với ô tô do lượng dữ liệu nhạy cảm khổng lồ.*
- *Cảnh sát có thể thu giữ điện thoại và giữ nó làm bằng chứng trong khi chờ thẩm phán ký lệnh khám xét.*

- **Lệnh bắt giữ hợp lệ phải bao gồm tên và địa chỉ chính xác của bạn cùng với chữ ký của thẩm phán.**
- **Việc tự nguyện tuân thủ hoặc mở khóa thiết bị sẽ dẫn đến việc mất đi các quyền được bảo vệ theo Tu chính án thứ tư.**

Nhiều người dễ nghĩ cảnh sát là lực lượng toàn năng, nhưng liệu họ có quyền lục soát điện thoại di động của bạn mà không được phép không? Mặc dù việc giữ thái độ tôn trọng là rất quan trọng, và theo [luật Arizona](#), bạn phải tuân thủ yêu cầu của cảnh sát về việc hạ cửa kính xe khi bị dừng xe kiểm tra giao thông, cung cấp tên và xuất trình giấy tờ tùy thân, nhưng bạn không bắt buộc phải trả lời bất kỳ câu hỏi nào khác. Hơn nữa, cảnh sát chỉ được phép khám xét xe của bạn mà không cần lệnh khám xét nếu họ có đủ căn cứ hợp lý, nghĩa là có lý do để tin rằng bạn đã phạm tội. Tuy nhiên, ở Arizona, cảnh sát không có quyền lục soát điện thoại của bạn mà không có lệnh khám xét. Họ có thể yêu cầu bạn mở khóa điện thoại và đưa cho họ xem, nhưng bạn không bắt buộc phải làm vậy. Bạn có quyền được hiến pháp bảo đảm để từ chối trả lời khi cảnh sát xuất trình lệnh khám xét, và tại thời điểm này, tốt nhất là nên từ chối trả lời các câu hỏi mà không có luật sư bên cạnh.

Tại sao việc tìm kiếm thông tin trên điện thoại lại khác với việc tìm kiếm thông tin trên xe?

Cảnh sát không được phép khám xét xe ô tô nếu không có lệnh khám xét và không có căn cứ hợp lý hoặc lý do để tin rằng bạn đã phạm tội. Làm như vậy là vi phạm quyền của bạn và có thể dẫn đến việc bác bỏ mọi cáo buộc mà họ đưa ra chống lại bạn.

Những thứ bạn có thể giấu trong xe hơi bị hạn chế; do đó, cảnh sát có thể khám xét xe của bạn nếu họ có lý do chính đáng để tin rằng bạn đã phạm tội, nhưng vì điện thoại di động cho phép truy cập vào lượng dữ liệu khổng lồ, bao gồm cả thông tin nhạy cảm như dữ liệu ngân hàng và lịch sử y tế, nên cảnh sát không thể khám xét thiết bị của bạn mà không có lệnh khám xét, bất kể có căn cứ hợp lý hay không. Tuy nhiên, họ có thể thu giữ điện thoại của bạn và giữ nó làm bằng chứng trong khi xin lệnh khám xét nếu bạn bị bắt.

Trong thời đại kỹ thuật số ngày nay, cảnh sát có thể cấp lệnh khám xét trong vòng chưa đầy 15 phút trong hầu hết các trường hợp. Nếu họ cấp lệnh, hãy yêu cầu xem xét lệnh trước khi giao điện thoại của bạn. Lệnh phải bao gồm tên của bạn, địa chỉ chính xác của bạn, thời hạn khám xét điện thoại và chữ ký của thẩm phán trong khu vực tài phán của bạn. Nếu bạn lo ngại về tính hợp pháp của việc khám xét, việc tham khảo ý kiến [luật sư bào chữa hình sự](#)

[tai Chandler](#) có thể giúp bảo vệ quyền lợi của bạn và hướng dẫn các bước tiếp theo.

Hiểu về “Kỳ vọng hợp lý về quyền riêng tư”

Là công dân Mỹ và cư dân Arizona, bạn được Hiến pháp bảo vệ chống lại các cuộc khám xét bất hợp lý. Đây là một phần quyền của bạn về kỳ vọng hợp lý về quyền riêng tư. Các nhà cung cấp dịch vụ điện thoại di động lưu trữ dữ liệu trong tối đa bảy năm. Bởi vì việc truy cập vào dữ liệu này tiết lộ lịch sử vị trí trạm phát sóng di động trong khoảng thời gian đó, nó cho thấy chính xác chủ sở hữu điện thoại sống ở đâu, họ đã đi đâu, họ đến thăm ai, họ mua sắm ở đâu, và nhiều hơn nữa. Tòa án Tối cao đã phán quyết rằng loại dữ liệu nhạy cảm cao này xứng đáng được bảo vệ ở mức độ cao theo quyền của cá nhân về kỳ vọng hợp lý về quyền riêng tư. Việc khám xét dữ liệu điện thoại di động của một cá nhân mà không có lệnh khám xét cấu thành hành vi xâm phạm quyền riêng tư bất hợp lý của người đó.

Theo hiến pháp, điện thoại di động được bảo vệ chống lại các cuộc khám xét bất hợp lý, và nó giống như một ngôi nhà hơn là một chiếc xe hơi. Giống như một ngôi nhà, việc khám xét điện thoại di động cần có lệnh khám xét, chứ không chỉ cần có bằng chứng xác đáng. Trên thực tế, điện thoại di động ngày nay thường lưu trữ nhiều thông tin cá nhân hơn hầu hết mọi người lưu trữ trong nhà của họ.

Hãy nhớ rằng, trong khi Tu chính án thứ tư bảo vệ bạn khỏi các cuộc khám xét bất hợp lý—bao gồm cả khám xét điện thoại—thì Tu chính án thứ năm cho bạn quyền giữ im lặng để tránh tự buộc tội. Điều quan trọng là phải tận dụng tối đa các quyền này theo Tu chính án thứ tư và thứ năm cho đến khi có luật sư bên cạnh. Nếu bạn tự nguyện mở khóa điện thoại và trả lời câu hỏi của cảnh sát, bạn đang từ bỏ những quyền và sự bảo vệ được Hiến pháp ban cho.

Nguồn: <https://www.arizonalawgroup.com/blog/can-a-police-officer-search-your-phone-without-permission/>